

Abentura berria bigarren hezkuntzan

Laia, ile hori sutsu eta begi adimentsuak zituen hamabi urteko neskato bat, erronka berri zirraragarri eta beldurgarri bati aurre egin behar zion: institutua. Lehen Hezkuntzako urteen ondoren, leku handiago eta ezezagunago batean kapitulu berri bat hasteko garaia zen.

Bere segurtasun itxurazkoaren gainetik, Laiak sabelean korapilo bat zuen, ezin askatua. Ezezagunaren beldur zen, ez zekien lagun berriak egingo zituen edo erronka akademiko berriei nola aurre egingo zien. Baina horrek ez zuen gelditu. Bazekien egin behar zuela, aurrerapauso bat eman eta mundu berri hau konkistatu behar zuela.

Institutuko lehen egunean, Laia eskolako patioan zehar ibili zen urduri eta zirrara ukitu batekin. Beste ikasleak behatu zituen, batzuk urduri ere bai, beste batzuk konfiantza suntsiezinarekin. Galdetu zion bere buruari non sartuko zen guztian.

Gelara sartu zenean, aurpegi berri eta ezagunak ikusi zituen. Irakasleak atseginak ziruditen, eta beste ikasleak ere urduri eta itxaropentsu. Laiak leihotik gertuko eserleku bat aukeratu eta arnasa sakon hartu zuen, edozer gauzari aurre egiteko prest.

Lehenengo egunetan, Laiak pauso txikiak eman zituen jende berria ezagutzeko. Jolastokia beste ikasleekin partekatu zuen, klaseetan parte hartu zuen eta institutuko errutina ulertzen hasi zen. Pixkanaka, bere beldurra jakin-min eta zain zuen guztiarekiko ilusio bihurtu zen.

Denborarekin, Laiak erosoago aurkitu zuen bere burua ingurune berrian. Lagun berriak egin zituen, klaseak kudeatzen ikasi zuen eta pasio eta interes berriak aurkitu zituen. Hasieran mundu ezezagun eta beldurgarri bat zirudien institutua aukera eta hazkunde pertsonalerako leku bihurtu zen.

Eta horrela, Laiak ausardiaz eta erabakitasunez bizi izan zuen institutuko abentura berria. Hasierako beldurrak gorabehera, erronka berri bakoitza hazteko eta bere buruaren alderdi berriak ezagutzeko aukera zela ikasi zuen. Horrela idatzi zuen bere bizitzako etapa berri eta zirraragarri honen lehen kapitulua.